

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. prosince 2022 v senátu složeném z Mgr. Víta Sochovského, předsedy senátu, a přísedících Jany Bendové a Mgr. Jozefa Liptáka,

takto:

Obžalovaná

Z [REDACTED] M [REDACTED],

narozená [REDACTED] v Kladně, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED],

je vinna, že

od 25. 9. 2020 do 29. 4. 2021, v Kladně, ani nikde jinde, jako zákonný zástupce své nezletilé dcery T [REDACTED] S [REDACTED], nezajišťovala její řádnou docházku do Základní školy a Mateřské školy Oty Pavla Buštěhrad, Tyršova 77, kam měla nezletilá docházet prezenčně, a poté od 14. 10. 2020 plnit formou distanční výuky, nekontrolovala domácí přípravu nezletilé na vyučování, když byla nezletilou požádána o pomoc s připojením k výuce, tak toto odmítla, se školou nekomunikovala, nespolupracovala, dvakrát byla pozvána na výchovnou komisi, ale ani v jednom případě se nedostavila, nabízenou pomoc školy s výukou nezletilé nepřijala, absenci nezletilé omlouvala později a ve většině případů až po urgenci ze strany školy, což vedlo k tomu, že nezletilá se na výuku nepřipojovala, neplnila žádnou zadávanou práci skrze online prostředí, nevyzvedávala si žádné materiály k vypracování, o výuku se nezajímala, a za uvedené období tak nedůvodně neomluveně zameškala celkem 688 vyučujících hodin, a současně nezajišťovala nezletilé T [REDACTED] řádnou lékařskou péči z důvodu diabetes, přičemž byla nezletilá nejméně 5x hospitalizovaná v

Oblastní nemocnici v Kladně pro dekompenzaci diabetu plynoucí z nedodržování léčebného režimu,

tedy

úmyslně ohrozila rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnila vést zahálčivý život, závažným způsobem porušila jinou svou důležitou povinnost, vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračovala v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchala

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

za což se odsuzuje

dle § 201 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) měsíců**.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 15 (patnácti) měsíců**.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaná M. [redacted] vypověděla, že to co je jí kladeno za vinu není pravda, dceru nikdy nemlátila a netýrala. Nikdy by nečekala, že na ní dcera a vnučka něco takového řeknou. S dcerou, která je aktuálně umístěná v ústavu, se o tom bavily, když ji měla obžalovaná na prázdniny, řekla jí, že toho lituje, že si to vymyslela. Že proti obžalované vypovídala i vnučka, to se dozvěděla až těsně před hlavním líčením. Ani o vnučku už se nestará, již o ní pečuje syn obžalované, tj. otec. Synovi je 31 let, s jeho výchovou nikdy nebyly žádné problémy. Aktuálně žije obžalovaná sama v městském bytě a pobírá dávku pomoci v hmotné nouzi. Dceru T. [redacted] vychovávala obžalovaná vždy sama, její otec se o ni nikdy nezajímal, neplatil na ni ani výživné, mělo to být 2 500 Kč měsíčně. Útěky z domova začaly u T. [redacted] asi kolem 12 let, utíkala vcelku často, někdy to bylo i na týden či dva, obžalovaná to mnohdy musela řešit s policií. Vnučku s sebou nikdy nebrala. Z dceřiných kamarádů zná obžalovaná M. [redacted] P. [redacted], která k nim chodila na návštěvy zhruba jednou týdně. Nikoho dalšího obžalovaná nezná. Vnučka, kterou obžalovaná vychovávala do jejích 9 let, obžalované řekla, že byla navedena T. [redacted], aby vypovídala proti obžalované. O vnučku se obžalovaná starala, jelikož její matka tak nečinila, dcery se v podstatě zřekla a utekla někam na Moravu. Obžalovaná připustila, že výchova T. [redacted] nebyla snadná, často neposlouchala. Obžalovaná na ni nekřičela, to by tak musela dělat každou chvíli. Obžalovaná uvedla, že přípravu a docházku T. [redacted] do školy kontrolovala v míře, na kterou sama stačila, snažila se. Do školy se kvůli problémům T. [redacted] neodstavila, protože její zdravotní stav nebyl dobrý, měla a má problémy se srdcem. Zda řešily záškoláctví T. [redacted], to už obžalovaná neví. Pokud jde o inzulin, pro ten T. [redacted] pravidelně docházely k MUDr. S. [redacted], kontrolu aplikace u T. [redacted] prováděla obžalovaná tak, že se zeptala, zda si ho nezletilá píchla, že by byla přímo u každé aplikace, to ne. Dcera a vnučka obžalované s domácností příliš nepomáhaly. Ke své osobě obžalovaná uvedla, že chodila do zvláštní školy v Unhošti, dokončila 6. třídu. Její zdravotní stav není příliš dobrý, má

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

cukrovku, přišla o ledvinu, prodělala kvůli problémům se srdcem mrtvičku, musí dodržovat klidový režim.

3. V případě nezletilé poškozené T. S. soud četl soud v souladu s § 102 odst. 2 tr. řádu její výpověď z přípravného řízení, kdy poškozená uvedla, že nechce ve věci vypovídat proti své matce, ke které se chce vrátit a být v její péči.
4. Svědkyně M. P. v rámci hlavního líčení vypověděla, že jí o tom poškozená říkala a ukazovala jí i nějaké modřiny, ale přímou svědkyni ničeho takového nikdy nebyla. Modřiny ukazovala svědkyni jednou, a to na rukách a nohách. Svědkyně uvedla, že poškozenou často navštěvovala u ní doma, chodila k nim v podstatě každý týden aspoň jednou. Šlo o běžnou domácnost, žádný luxus, ale měly doma uklizeno. Svědkyně nikdy neviděla obžalovanou rozčilenou, nebo že by na děvčata křičela či je bila. Když neposlouchala, zvýšila obžalovaná maximálně hlas, ale svědkyně neví ani o žádných zákazech, např. že by poškozená nesměla ven či na telefon. To, s čím se svědkyni poškozená svěřovala, s nikým dalším svědkyně neřešila, neptala se na to obžalované ani nikoho dalšího. Sama měl pocit, že si poškozená spíše vymýšlí, hovořila např. o nějakém noži, ale žádné takové zranění svědkyně u poškozené neviděla. Nadto měla s poškozenou tu zkušenost, že velmi často lže a vymýšlí si. Přesto se svědkyni zdálo, že se poškozená obžalované bojí, ale za to si mohla dle svědkyně i sama tím, jak neposlouchala. Svědkyně P. nikdy nenabyla dojmu, že by bylo potřeba poškozené pomoci, kvůli tomu, jak to u nich doma vypadá. Stejně tak se svědkyni nezdálo, že by obžalovaná činila rozdíly mezi dívkami, o které se starala (T. S. a M. D.). I ohledně toho, jaké je to doma mluvila poškozená jednou tak, že se jí tam líbí, pak že nelíbí a měnilo se to u ní takto velmi často podle nálady. Svědkyně ví o jednom případě, kdy poškozená utekla z domu. T. byla diabetik, to o ní svědkyně věděla, léčbu inzulinem dodržovala. Jak poškozená prospívala ve škole, o tom není svědkyni nic známo. Jen ví, že to poškozenou ve škole nebavilo a na to si stěžovala téměř neustále. Ví o tom, že poškozená občas pila alkohol, zejména pak vodku, kde ho brala, jí známo není. Svědkyně sama má s poškozenou tu zkušenost, že o ní jiným osobám lhala. Tvrdila, že od svědkyně dostala nejen alkohol (za to byla svědkyně odsouzena) ale i drogy, což se nepotvrdilo, přičemž dle svědkyně to i s alkoholem bylo jinak, než jak tvrdila poškozená.
5. D. M., která je sestrou obžalované odmítla ve věci vypovídat, jelikož jde o její sestru a neteř. Sdělila jen tolik, že obžalovaná by nic z toho, co je jí kladeno za vinu, neudělala.
6. V souladu s § 102 odst. 2 tr. řádu byla ve věci čtena také druhá výpověď nezletilé, a to konkrétně M. D. ze dne 14. 6. 2022. Svědkyně uvedla, že obžalovaná je její babička a poškozená je její teta. Bydlela s nimi v . Byla tam od malička, na ni byla obžalovaná vždy hodná, ale na poškozenou ne, na tu byla hnusná. Uvedla, že když poškozená neposlouchala, obžalovaná na ni řvala a bila ji prknem, které měla na pračce. Svědkyně uvedla, že obžalovaná poškozenou bila často. K prkýnku svědkyně v jedné pasáži výpovědi uvedla, že to bylo jednou, později naopak hovořila o tom, že vždy. Dříve se s poškozenou bavily hodně, později, když začala poškozená utíkat z domu, už se tolik nebavily. Utíkala proto, že obžalovaná poškozenou často mlátila a týrala. Někdy byla poškozená pryč pár dnů, jindy i týden. Svědkyně uvedla, že ona i poškozená doma hodně pomáhaly, vařily, praly, vytíraly. Obžalovaná byla nemocná, byla dost operovaná. Vztah mezi poškozenou a obžalovanou byl dle svědkyně někdy dobrý a někdy špatný. Inzulín, který si měla poškozená píchat, si nepíчала, jak měla, svědkyni říkala, že je jí bez něj lépe. Svědkyně také popsala incident s nožem, který měla obžalovaná po poškozené hodit poté, co řekla sprosté slovo, a nůž se zapíchl poškozené do zad. Šlo o špičatý příborový nůž. Současné

vedla, že s nožem na poškozenou šla a nakonec jí ho do zad píchla. Svědkyně má za to, že takové zacházení si poškozená nezasloužila. O poškozené svědkyně ví, že chodila za školu, obžalované kvůli tomu volal i ředitel školy. K distanční výuce se poškozená snažila připojovat, ale často jí to nešlo, odpojovalo jí to ze skupiny a učitelky už ji nepřipojovaly. Ze by neměla poškozená úkoly do školy, to se dle svědkyně stalo tak 2x či 3x, jinak je vždy měla. Obžalovaná jí s úkoly příliš nepomáhala, nerozuměl tomu. Ve škole byla poškozená dle svědkyně šikanovaná, kvůli svému romskému původu, mlátili ji a jednou přišla domů celá od krve. Přímo ve škole se to ale nikdy nevyřešilo.

7. Znalkyně z oboru zdravotnictví, oddělení klinické psychologie Mgr. Hana Fechtnerová uvedla, že od doby zpracování písemného znaleckého posudku nezjistila nic, co by jí přimělo závěry korigovat, s poškozenou nebyla v kontaktu. Sekundární znaky týrané osoby byly u poškozené přítomny a přetrvávaly u ní příznaky citové deprivace. Ta vzniká v důsledku absence pozitivní zpětné citové vazby. Znalkyně kromě emoční zanedbanosti hovořila o tom, že poškozená byla zanedbávána rovněž tím, že nedocházela pravidelně na předepsanou léčbu cukrovky, a rovněž tak byla ignorována její povinná školní docházka. K formování syndromu týrané osoby dle znalkyně vedlo nepodnětné rodinné prostředí a dále také genetické vlivy a poruchy chování samotné poškozené. Nezanedbatelný vliv mají také intelektové schopnosti rodiče, který nemusí na výchovu stačit i právě z těchto důvodů, pakliže je postaven do situace, kdy musí vychovávat problémové dítě, zatímco normální dítě vychoval bez problémů. Problémové děti, když se jim po dobrém z dospělých nikdo nevěnuje, tak mnohdy dle znalkyně začnou produkovat negativní chování, protože čekají, že se jich konečně někdo všimne. I v projednávaném případě byla policie, drogy, alkohol, děti jsou rády i za to, že si jich někdo všimne v negativním slova smyslu, nicméně z pohledu znalců, je již i toto charakterizováno jako týrání dítěte. To, že obžalovaná chodila do zvláštní školy, dle znalkyně nepochybně vzbuzuje otázky ohledně ní samotné ve vztahu k projednávané věci. To, že poškozená na protokol odmítla proti obžalované vypovídat, spíše dle znalkyně nasvědčuje tomu, že tam určité neadekvátní jednání vůči její osobě bylo a že nešlo o výchovu v harmonickém a klidném prostředí, což však nejspíše vyplývá i z omezených intelektových možností obžalované. Znalkyně u poškozené nezjistila známky zvýšené či patologické lhavosti, byť pochopitelně lhát schopna je. Stejně tak nebyla u poškozené zjištěna v době vyšetření žádná cíleně negativní motivace, spíše naopak byly patrné pozitivní či obranné mechanismy.
8. Ze zprávy Základní školy a Mateřské školy Oty Pavla v Buštěhradu bylo zjištěno, že nezletilá T. S. zameškala od 25. 9. 2020 do 29. 4. 2021 celkem 688 hodin, přičemž v některých měsících (např. leden 2021) zameškala bezmála 100 % vyučovacích hodin.
9. Z e-mailu MUDr. Pavla Skály ze dne 4. 10. 2021 bylo zjištěno, že v dotazovaném období se poškozená dostavila ke dvěma prohlídkám, a to 19. 10. 2020 a 19. 1. 2021 a dne 22. 4. 2021 byl lékař kontaktován obžalovanou, která mu hlásila, že nezletilá poškozená utekla z domova. Ze zprávy lékařky MUDr. Tužinské ze dne 28. 4. 2021 bylo zjištěno, že po útěku z domova byla přivezena v doprovodu policie pro opilost. Lékařka uvedla, že při příjmu byly na těle poškozené známky fyzického násilí, k nimž poškozená uvedla, že jí je způsobila obžalovaná. K dispozici měl soud dále propouštěcí zprávu z hospitalizace poškozené v Oblastní nemocnici Kladno ve dnech 17. 3. 2021 – 18. 3. 2021, kam byla přijata k observaci pro prekolapsový stav a bolesti na hrudi, kdy u ní byla naměřena vstupní hyperglykemie. Ze zprávy MUDr. Sázavského ze dne 14. 6. 2022 bylo dále zjištěno, že problémy s dodržováním léčby cukrovky u poškozené začaly v roce 2019, a to trvá dodnes.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

10. Do protokolu o prohlídce těla ze dne 28. 4. 2021 byla u poškozené nezletilé T. [REDACTED] S. [REDACTED] zaznamenána zhojená zranění a hematomy na stehnech. Dne 27. 4. 2021 se nezletilá podrobila dechové zkoušce, kdy u ní byla zjištěna hladina alkoholu v dechu ve výši 0,62 ‰.
11. Ke zdravotnímu stavu obžalované bylo zjištěno, že je kardiačka a diabetička, léčí se s vysokým tlakem a nadváhou. Naposledy svého lékaře navštívila v srpnu 2020, přičemž její spolupráci označil MUDr. Šmejkal jako špatnou. Operaci by-passu vlevo prodělala obžalovaná v lednu 2017.
12. Ze zpráv Magistrátu města Kladna, Odboru sociální – oddělení sociálně právní ochrany a prevence ze dne 11. 2. 2021, 10. 11. 2021, 1. 3. 2022 a 24. 6. 2022 bylo soudem zjištěno, že dne 15. 10. 2020 požádala škola o pomoc s řešením školní docházky nezletilé poškozené, 27. 10. 2020 bylo provedeno šetření v rodině a dne 11. 2. 2021 proběhl pohovor s nezletilou. Ze zprávy vyplynulo, že obžalovaná si plní rodičovskou péči dle svých možností vzhledem k svému zdravotnímu stavu. Zdravotní stav obžalované rovněž komplikuje spolupráci se sociálním odborem. Dne 29. 4. 2021 byla nezletilá na základě předběžného opatření zdejšího soudu umístěna do Domu tří prání v Praze, odkud byla dne 31. 5. 2021 přemístěna do Dětského diagnostického ústavu v Praze a dne 16. 9. 2021 do Dětského domova se školou Sedlec – Prčice. Ze zprávy ze dne 1. 3. 2022 bylo zjištěno, že poškozená projevila přání k návratu do péče obžalované, kdy současně uvedla, že si za umístění v ústavu může částečně sama. Matka poškozené důvěřovala a nekontrolovala její školní povinnosti, poškozená uvedla, že matku nerespektovala a trest si někdy zasloužila.
13. Ohledně osoby obžalované bylo zjištěno, že v opisu Rejstříku trestů má zanesen jeden záznam, přičemž však jde o odsouzení z roku 1988, k němuž již nelze přihlížet. V evidenci přestupků žádný záznam obžalovaná nemá a v projednávané věci na ní proto bylo pohlíženo jako na bezúhonnou. Ze zprávy Úřadu práce bylo zjištěno, že je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 13. 12. 2010 až dosud.
14. Na základě takto provedeného dokazování soud shledal, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalované byla prokázána, nikoliv však v rozsahu, pro který byla obžalována.
15. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaná o svou dceru T. [REDACTED] S. [REDACTED] nepečovala a nevychovávala ji způsobem, který by byl odpovídající jejím rodičovským povinnostem, a který by současně nepřekračoval meze trestního práva. Za nepochybně prokázané lze mít jednak zanedbávání povinné školní docházky poškozené ve vysoké míře, a dále také nedodržování a nedohlížení na léčebný režim poškozené, která trpí cukrovkou, což je jistě úlohou rodiče, tj. obžalované. Sama obžalovaná svou trestnou činnost popírala, byť bylo evidentní, že se vymezovala především proti jednání, které bylo obžalobou posouzeno jako týrání. Pokud jde o zanedbávání školní docházky poškozenou, v tomto směru obžalovaná připouštěla, že ne vždy vše kontrolovala tak, jak by měla, nedostavovala se do školy, přičemž než že by toto jednání popírala, spíše jej ospravedlňovala tím, že těmto věcem příliš nerozumí (distanční výuka) či nebyla v dobrém zdravotním stavu (neúčast na výchovné komisi).

16. Sama nezletilá poškozená nebyla ve věci vyslechnuta způsobem, který by byl procesně použitelný, neboť byla v přípravném řízení zvolena nejprve forma podání vysvětlení a až poté protokolární výslechy, do kterého již poškozená odmítla cokoliv uvést. Jediným přímým důkazem, na němž by bylo možno vystavět závěr o vině ve vztahu k jednání kvalifikovanému obžalobou dle § 198 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, tak zůstala výpověď nezletilé M. D. Tato výpověď však nebyla dostatečně konzistentní a věrohodná do té míry, aby představovala důkaz, který umožní soudu vyslovit nezpochybnitelný závěr o vině obžalované předmětnou trestnou činností. Z výpovědi nezletilé M. D. je naopak zřejmé, že i v rámci jedné krátké výpovědi docházelo k vnitřním rozporům a mnohdy popírala sama sebe. Např. ve vztahu k bití prknem ze strany obžalované hovořila nejprve o tom, že k němu došlo jednou, aby později naopak tvrdila, že ho obžalovaná používala pokaždé. Současně soud z výpovědi nabyl dojmu, že je nezletilá D. vůči poškozené T. S. zjevně nekritická (vzhledem k dlouhé prodlevě, s jakým bylo k výsledku přistoupeno nelze vyloučit ani jisté ovlivnění poškozenou), kdy např. o jejích školní docházce vypovídala způsobem, který zcela zjevně odporoval objektivním zjištěním získaným ze spisového materiálu. Zatímco svědkyně hovořila o tom, že poškozená byla do školy vždy připravená a úkol neudělala jednou či dvakrát, ve skutečnosti měla poškozená 688 zameškaných vyučovacích hodin, což odpovídá téměř celému jednomu školnímu pololetí. Pakliže daná výpověď při porovnání s dalšími důkazy evidentně neobstála, nebylo možno na ni selektivně stavět a vybírat z ní pasáže, které by zapadaly do závěru o vině obžalované ohledně týrání, které bylo obžalobou zasazeno do období od počátku roku 2020 do 27. 4. 2021. Přehlížet nemožno také výpověď kamarádky poškozené, M. P., která se velmi často vyskytovala v domácnosti poškozené a obžalované, přičemž v žádném případě nenabyla dojmu, že by poškozená čelila jednání, které líčila obžaloba. Jistě by obžalovaná mohla své jednání skrývat a před cizími osobami se ho vůči poškozené nedopouštět, avšak pokud by míra týrání a násilí měla být taková, jak popisovala obžaloba, je stěží uvěřitelné, že by si stop násilí nepovšiml nikdo ve škole, pracovnice OSPOD či právě kamarádka poškozené, které se měla poškozená s modřinami sama chlubit. Bylo tomu tak nicméně jen v jednom případě a sama svědkyně P. uvedla, že jí poškozená často lhala, lhala i o ní, pokud z toho měla a mohla mít prospěch, a proto ji P. brala se značnou rezervou. Ani při pohovoru s pracovnící OSPOD v únoru 2021 nebylo zjištěno nic, co by násilnému chování obžalované nasvědčovalo, takovéto signály nebyly ani od lékařů poškozené, byť praktický lékař s ní nebyl právě v nejčastějším kontaktu. Jako další podstatnou okolnost soud vnímá také fakt, že poškozená přišla s obviněním obžalované poté, co byla zadržena po několikadenním útěku z domova. Z protokolu o ohledání těla nebyly zjištěny žádné čerstvé stopy násilí a nelze se zbavit dojmu, že poškozená mohla jednání obžalované zveličovat ve snaze odvést pozornost od vlastních problémů (srov. se zjištěními pedagoga zachycenými ve znaleckém posudku na čl. 134).
17. Ve věci byl také zpracován znalecký posudek na osobu poškozené, který konstatoval sekundární znaky syndromu týrané osoby, vycházející ze známek zanedbávání, neadekvátního zacházení a nepřiměřených trestů. Z provedeného výslechu znalkyně bylo možno zjistit, že tyto znaky se u poškozené mohly rozvinout i na základě nevyhovujícího výchovného prostředí nikoliv však v prostředí, kde by nutně docházelo k násilí a týrání o intenzitě zmiňované v obžalobě. Je nepochybné, že výchova obžalované nebyla ideální, což v kombinaci s problémovostí poškozené vyvolávalo konfliktní situace a docházelo k její citové deprivaci. Přesto soud na podkladě dokazování nedospěl k závěru, že by se obžalovaná dopustila svým jednáním trestného činu týrání svěřené osoby, byť nelze vyloučit, že v rámci „výchovy“ využívala obžalovaná také fyzické tresty, avšak nebylo zjištěno, natož prokázáno, že by se vyznačovaly vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, aby u poškozené vyvolávaly pocit těžkého příkoří. Tato naopak po čase sama chtěla

k obžalované z ústavu zpět a i v průběhu soužití s matkou v inkriminovaném období hovořila dle svědkyně P. o tom, že poškozená vždy chvíli s matkou vycházela a chvíli méně. Nešlo tedy o soustavný či trvalý stav, ale spíše nevhodné metody rodiče (obžalované), která pro své intelektové schopnosti a zdravotní stav výchovu poškozené jednoduše nezvládala adekvátně potřebám nezletilé.

18. Naopak lze mít za prokázané zanedbávání poškozené obžalovanou ve vztahu k povinné školní docházce a také k léčebnému režimu cukrovky, kterou poškozená trpí. V daném ohledu se bylo možno při utváření skutkových závěrů opřít i o jiné důkazy, a to zejména objektivní zjištění ze zpráv základní školy a také lékařské zprávy, které dokládají, že poškozená nebyla obžalovanou vedena jakožto rodičem tak, aby jí neumožnila vést zahálčivý život a současně nebyla důsledná ani v dohledu nad léčebným režimem poškozené, což opět nutno kvalifikovat v intencích skutkové podstaty trestného činu ohrožování výchovy dítěte jako zanedbání důležité povinnosti vyplývající z rodičovské zodpovědnosti. I z několika dřívějších hospitalizací poškozené muselo být obžalované zřejmé, že léčba inzulinem neprobíhá ideálně a způsobem, který by nezletilou neohrožoval na zdraví. Tato zjištění ostatně zapadají do obrazu toho, jak výchova obžalované vůči poškozené probíhala, kdy do značné míry bylo na poškozené, aby se vychovávala sama, což však jistě není stav žádoucí s ohledem na to průběh a problémy, který tento stav vyvolával.
19. Po právní stránce soud v návaznosti na učiněná skutková zjištění hodnotil jednání obžalované jako trestný čin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, neboť přinejmenším v nepřímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku (po opakovaných výzvách ze strany školy a lékařů a upozorňování na chyby, musela být srozuměna s tím, že svým počínáním ohrožuje zájem na řádném vývoji nezletilého dítěte) ohrozila rozumový, citový a mravní vývoj své dcery mladší 18 let tím, že jí umožnila, aby vedla život oproštěný od základních nezbytností, jakými jsou vzdělání a povinná školní docházka. Dále obžalovaná nedohlížela na léčbu cukrovky poškozené, resp. její kompenzaci, což vedlo k několikeré hospitalizaci poškozené v nemocnici. K tomu srov. § 858 občanského zákoníku, který stanoví, že rodičovská odpovědnost zahrnuje povinnosti a práva rodičů, která spočívají v péči o dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte, v udržování osobního styku s dítětem, v zajišťování jeho výchovy a vzdělání (...). Vzhledem k tomu, že jednání obžalované se týká období cca sedmi měsíců, naplnila rovněž kvalifikační znak dle § 201 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, tj. že pokračovala v páchání činu po delší dobu.
20. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vyšel z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalované polehčuje především její dosavadní bezúhonnost. Jako okolnost polehčující soud dále hodnotil ten fakt, že ačkoliv tak činit nemusela, vychovávala vyjma své dcery také vnučku, o kterou nebylo pečováno ze strany jejích rodičů, což paradoxně u obžalované vedlo ke komplikacím se zvládáním vlastní dcery. Důvody, které k tomuto stavu vedly, jsou však takového rázu, že je soud vnímá jako polehčující. Obžalovaná si z nezištných důvodů ztížila vlastní situaci, kdy namísto jedné dcery musela pečovat o dvě děvčata, a byla na jejich výchovu sama, bez partnera, který jí nad to dlouhodobě nehradí výživné na poškozenou. Stejně tak zdravotní stav obžalované není ani zdaleka ideální, a rovněž tak bylo z přímého kontaktu s ní zjištěno, že jde o osobu, pro kterou mnohdy ani zvládání vlastních životních situací nemusí být právě nejsnazší. Jako významně přitěžující neshledal soud v tomto případě nic, co by bylo možno obžalované přičítat, snad vyjma naplnění dvou alternativ předpokládaných skutkovou podstatou trestného činu dle § 201 odst. 1 tr. zákoníku. S ohledem na uvedené soud vyhodnotil jako

adekvátní trest podmíněného odsouzení na dobu 7 měsíců, tj. při samé spodní hranici zákonné trestní sazby předpokládané § 201 odst. 3 tr. zákoníku. Zmíněný trest byl odložen na zkušební dobu v trvání 15 měsíců, kdy ani v tomto případě nebyl shledán důvod, pro který by bylo nutno sledovat chování obžalované po delší dobu vzhledem k faktu, že poškozená jí do péče svěřena doposud nebyla, protože při její dosavadní bezúhonnosti shledal soud riziko z dalšího páchání další trestné jako v podstatě mizivé.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 6. prosince 2022

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu